

Vienots pasaules un cilvēku redzējums

Vienots pasaules un cilvēku redzējums

Dievs radīja cilvēkus kā radības vainagu un dāvāja viņiem dzīvību (1. Mozus 1-2). Ēdenes dārzā viņiem bija viss dzīvei nepieciešamais un tiešas attiecības ar Radītāju. Dievs viņus radīja vienādus pēc sava tēla - ar miesu, prātu, emocijām, gatavību sadraudzībai, atbildību un radošumu. Katrs cilvēks ir sarežģīts veidojums, kura daļas ir savstarpēji saistītas un nav stingri nošķiramas viena no otras (piemēram, fiziskā, garīgā vai garīgā). Elementi ir savstarpēji cieši saistīti.

Grēkā krišana fundamentāli izmainīja šo sākotnējo radīšanas kārtību. Cilvēks zaudēja tiešās attiecības ar Dievu un līdz ar to nonāca fiziskā un garīgā nāvē. Tika izjaukta arī starppersonu attiecību vienotība, un sākās cīņa par izdzīvošanu dabā. Cilvēks ir būtiski mainījies, taču nav pilnībā zaudējis savu cilvēcību. Kopš tā laika visi cilvēki piedzimst nošķirti no Dieva grēka varā. Kā radības mēs nevaram atbrīvoties no šī statusa ar saviem spēkiem.

Taču Dievu raksturo mīlestība, žēlsirdība un žēlastība. Viņš uzņemas iniciatīvu un cenšas veidot attiecības ar savu radību. Viņš ir pasludinājis Sevi un noslēdzis derību ar tiem. Daudzi Bībeles stāsti, sākot ar Ābrahāmu.

Jēzus nāca uz zemi, lai parādītu savu tēvu, un nomira, lai mūs glābtu. Šādā veidā Viņš pavēra ceļu pie Dieva (Jņ14,6) un dara iespējamu tiešu sadraudzību ar Dievu. Katra personīgā izvēle ir atbildēt uz šo dāvanu un kopt savas attiecības ar Dievu. Kas kļūst par Dieva bērnu, tam tiek dota jauna identitāte (2 Kor 5,17), un Svētais Gars to pārveido Kristus tēlā. Sākas pārveidošanās process, kas turpinās visu mūžu un kas būs redzams ārēji caur Gara augļiem (Gal 5,22). Tomēr tas nav automātisks vai pasīvs process, bet gan mijiedarbība starp Dievu un cilvēku.

Dievs katram cilvēkam ir uzticējis atbildību par savu dzīvi (1Kor 3,9-13) un kādu dienu prasīs no viņa atbildību (Atkl.20,12).

Mūsu kā ticīgo uzdevums ir savstarpēji atbalstīt un pavadīt vienam otru, kā arī sludināt evaņģēliju. Tādēļ mēs pulcējamies kopā vietējā draudzē, kas ir neatņemama Dieva pasaules baznīcas sastāvdaļa. Būt kristietim nozīmē būt kopienai, solidaritātei un palīdzības sniegšanai. Visa kopienas darbība ir saistīta ar Dieva slavēšanu, mācīšanu, savstarpēju pamācīšanu, kopības izdzīvošanu utt. kā aprakstīts Kol 3:16.